

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

BŘEZEN 2002 *** ROČNÍK III.*** ČÍSLO 3

Citát inspirující:

Ženy vzbuzují v mužích touhu vytvořit veledílo, a pak jim
překáží v jeho realizaci.

Oskar Wilde

ZA NĚHU

Eva Kotyzová

Přines mi růži,
anebo – raději
stačí sedmikráska.
Nechci komfort –
- chtěla bych naději,
že stále s námi
bude láska.
Teď v srdci mém
od tajné skrýše
máš klíč a zatím
nezmění se v prach
Jen odemykej tise
a našlapuj zlehka,
až překročíš práh.

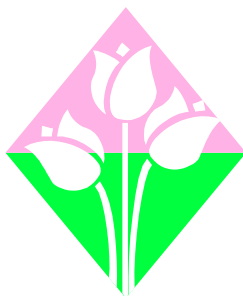
OSLAVA POZNÁNÍ

Václav Teslík

Podej mi jablko
Evo
zapnu mód prohlížení

Je lehce stravitelné
jako srdce na tvrdo
a peklo
začlo nahotou?

Nesměle rukou čmárám na
fasády:
Evo!
proč tě mám milovat!

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

Milostná poezie v Literárkách

Redakce Literárních novin vyhlašuje soutěž v milostné poezii. Přihlásit se může každý autor bez ohledu na věk s jednou básní. Do soutěže budou přijímány pouze původní, dosud nepublikované práce, psané na stroji nebo na počítači.

Adresa redakce: Literární noviny, Na Poříčí 12, 110 00 Praha 1. Bližší informace: Zdislava Kratěnová, tel. 02/24 87 24 80. Uzávěrka 15.dubna 2002, vyhlášení vítězů 1.května 2002.

Pohádky Českého ráje

Městská knihovna Jičín vyhlašuje literární soutěž pro děti a studenty od 8 do 18 let na téma Pohádky Českého ráje. Soutěž se koná v rámci projektu Klubu dětských knihoven SKIP „Kde končí svět“ a k 80. Narozeninám spisovatelky Marie Kubátové. Uzávěrka 30.dubna 2002. Bližší informace přímo v knihovně.

Literární cena Vladimíra Vokolka 2002

Literární soutěž (6.ročník) v kategorii poezie pro autory 15 až 30 let. Maximální rozsah 10 stran poezie, ve třech vyhotoveních + volný list (jméno, příjmení, bydliště, škola, zaměstnání, narození) + písemný souhlas se zařazením osobních údajů do databáze soutěžících a souhlas s event. zveřejněním textů.

Kontaktní adresa : Ladislav Zoubek, ředitel Městské knihovny Děčín, Raisova 3, 406 55 Děčín IV- Podmokly. Uzávěrka soutěže je 31.března 2002. Práce budou posuzovány ve dvou kategoriích (15 až 21 a 22 až 30 let).

Kdo je kdo?

Literární noviny a agentura Kdo je kdo vyhlásily literární soutěž na téma Významná osobnost: 1.kategorie- aforismus, definice, glosa do 10 řádek, 2. kategorie2 -sloupek, fejeton, úvaha, esej, maximálně 90 řádek. Soutěž věkově omezena do 35 let.

Každý příspěvek nutno označit názvem, jménem a adresou autora a souhlasem s případným uveřejněním.Uzávěra 15. 5. 2002 na adrese Agentura Kdo je kdo, Fr. Křížka 16 170 Praha 7. (Nebo na e-mailu: agentura@kdojekdo.cz). Podrobnosti www.kdojekdo.cz.

(Václav)

JEŠTĚ O AUTORSKÉM ČTENÍ

Ve středu 6.března 2002 se v jičínské knihovně konalo autorské čtení našeho literárního spolku, kde jsme představili náš nový almanach Striptýz duše. Pořad jsem moderoval já a vystoupilo v něm dalších 7 (Zeman, Beranová, Veselý, Lebeda, Teslík, Procházka, Zákoutská) autorů (resp.8, tvorbu dalšího členu Vydry četl Děda Lebeda). Hudebně vypomohla, poté co nemohla paní Čejková, a myslím si, že velmi zdárně, trojice mladých hudebnic z Jičína. O název skupiny se nebudu raději pokoušet, skončilo by to opět neúspěchem.

Především musím přiznat, že jsem si vědom, že i můj výkon nebyl zdaleka tak uvolněný jako na čtení v Nové Pace, což se možná projevilo, především v úvodní části podvečera. Přiznávám, že ten odstup účinkující - divák byl asi větší než bylo zdravo. Ale ... abychom si zase všechno nehaněli, myslím si, že se nám podařilo navodit příjemnou atmosféru a ten "pokec" po programu byl velmi příjemný. Potěšilo mě, že přišla i Nad'a Baliharová a dala tak o sobě po delší odmlce opět vědět.

Myslím si, že většina podobných akcí je jedna velká improvizace, není možné zkoušet opakovaně vystoupení, neboť sami víte, že třeba týden před akcí přijde někdo úplně jiný než nakonec bude číst na akci. Dále je třeba poděkovat některým lidem ze spolku, kterým se podařilo svým vystoupením večer odlehčit.

Je ale potřeba se zamyslet nad účastí diváků, když odečtu rodinné příslušníky a ty, co přišly omylem, neboť se domnívali, že je jiná přednáška o horolezcích, tak mně zbývá skutečně jen pár oveček. Nevím, jak lidi přitáhnout! Snad je budeme muset odchyťávat v sítích jako zajíce (mám s tím nějaké zkušenosti, neboť již asi 35 let chodím na odchyty jako náhončí). Ale vážně ... je to málo lidí!

Při ohlasech padly názory na autorská čtení stylem, kdo přijde něco přečte, autoři budou sedět mezi diváky. Nemám nic proti tomu, ale stejně by to chtělo domluvit se s někým na rozjetí programu a někdo by to musel kočírovat. A právě tady si myslím, že každý z nás má určitý styl, ovlivněný celou řadou zkušeností. Myslím si, že pokud bychom příště nějaký autorský večer dělali, že by bylo dobré, kdyby to uvedl zase někdo jiný, pochopitelně, že rád pomůžu, ale podívá se na to jinýma očima (např. jako poslední almanach byl jiný, protože ho dělal Lededa nezatížený tím, co tady už bylo).

Ještě to všechno určitě probereme na schůzce : A nebojte se být i kritičtí! V každém případě je dobře, že se podobné akce konají, že autoři dají o sobě vědět a vlastním čtením získávají ostruhy pro další podobné akce, zbavují se nervozity a mohou vnímat kontakt a reakce diváků (pochopitelně, jinak se reaguje na humornou povídku než třeba na milostnou poezii). V tom je třeba se

i poučit a snažit se vybírat ukázky, které by diváka rychle (nechci říct lacině) oslovili a vtáhli do děje.

V každém případě, když se snažím hodnotit naše večery, kdy nám někdo pořad moderoval a převážně i četl naše práce, a nyní, když jsme účinkovali sami, musím si sám pochválit, že mně připadalo skóre příznivější v prospěch vlastní prezentace. Tak piště a nezapomeňte, že nejhorší spisovatel je spisovatel platonik!

Váš Václav

Příští schůzka se koná 27. března 2002 v 17, - hodin v MK Jičín

KONTAKTY NA LITERÁRNÍ NOVINY A PŘÍLOHY

Na schůzce LISu byl zájem o uveřejnění kontaktů na literární noviny a přílohy deníků, uveřejňuji alespoň některé kontakty:

Literární noviny: Na Poříčí 12, 110 00 Praha 1.

TVAR: Na Florenci 3, 110 00 Praha 1.

HOST: Přízova 12, 602 00 Brno.

SALÓN (čtvrteční příloha Práva): Slezská 13, 121 50 Praha 2.

OBRYŠ-KMEN (páteční příloha Haló novin): Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1.

(Václav)

VÍTE, ŽE ...

- Pavel Vydra získal čestné uznání v kategorii poezie na literární soutěži Já, člověk sídlištní v Praze - Řepích,. Blahopřejeme!

- Zlata Zákoutská uveřejnila v březnovém čísle novopackého zpravodaje Achátu (3/2002) článek o bělohradské spisovatelce Leontýně Mašínové, ve kterém autorka vzpomíná na doby, kdy se k ní chodila učit „psát“.

- V pondělí 25.února byl v sále libáňské restaurace Radnice vyhlášen další ročník Jivínského Štefana. Nominován byl i LIS. Vítězné sošky si v kategorii za kulturní počin roku 2001 odnesl Zdeněk Chalupa, student 2.ročníku SPOŠky Altman, hlavní opora divadelního souboru MLS. V kategorii za dlouhodobé kulturní zásluhy získal dřevěného panáka, dílo manželů Lhotákových, Jan Řezníček a Martínkovo loutkové divadlo z Libáně..

- Václav Franc vystoupil na autorském čtení v II. Základní škole v Nové Pace, kde žákům přečetl ukázky z rukopisu František a básně ze sbírky Olympiáda v ZOO.

- Autorské čtení v knihovně se jmenuje článek, který vyšel v Nových Novinách v pátek 15.března 2002, jeho autorem je Václav Franc.

(Václav)

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Mám takový návrh: Co kdybychom v Kobře zavedli nepravidelnou rubriku pod názvem Řekni mi, co čteš ... Kdokoliv z nás by mohl těm ostatním představit knížku, která jej zaujala, stála za přečtení a mohla by oslovit i ty ostatní. Zároveň by se mohlo jednat o jakousi formu recenze, diskuse nad knížkou, třeba jednoho by knížka oslovila, druhý by v ní viděl naopak pokleslou nebo nic neříkající ztrátu času. Co vy na to?

Mimochodem: Co právě čtete? Já se přiznám, že louskám více než šest set stránek Grassova Plechového bubínku, ale myslím, že to stojí za to! Až se doberu konce, slibuji, že poreferuji. Nakonec Grass mě v nedávné době oslovil, přečetl jsem si Mé století a Žabí lamento.

(Václav)

NOVÁ PODOBA INTERNETOVÝCH STRÁNEK

Pokud jste doposud nenavštívili internetové stránky KOBRA, tak to určitě udělejte, najdete tak nejen nové číslo Kobry, ale další zajímavosti a především tvorbu nás i ostatních autorů, takže neváhejte a pokud ještě nejste zastoupeni na internetových stránkách, tak se spojte s dědou Lebedou. Kdo není na internetu, jako by neexistoval!

Zároveň doporučuji i stránky knihovny, které obhospodařuje Jana Benešová. I tam můžete najít další informace o LISu, ale i třeba o dalších zajímavých akcích knihovny.

(Václav)

STMELÁČ ?!

Na jedné ze schůzek jsme uvažovali, že by našemu LISu prospělo uspořádat setkání výjezdní, za účelem lepšího vzájemného poznání. Prochor tuto akci nazval STMELÁČ. Co vy na to? Předběžně se uvažovalo o Všeni (pokud Pavel Vydra bude souhlasit) nebo u Prochora na chalupě (u Jičina). Představa je taková, že by se zřejmě z pátku na sobotu nocovalo v místě a večer by se konalo neformální posezení a hovory o literatuře a kultuře vůbec. Spacáky s sebou! Promyslete si, kdo by měl zájem, či dokonce věděl o nějakém jiném příhodném místě!

(Václav)

JAK TO VLASTNĚ JE ...?

Renáta Kotlářová
(úryvky z delší prózy)

Nadřa si vzpomněla na dnešní ráno. Zvečera usnula, jako když ji do vody hodí, vzbudila se kolem druhé a Kryštof už spal. Měla hroznou touhu se k němu přitulit. Otočila se na druhou stranu a přimkla se k němu. Nereagoval, spal dost tvrdě, ale jí stačil ten pocit, že se ho může dotýkat, že může cítit jeho teplou kůži, slyšet jeho dech a vědět, že jeho srdce bije hned vedle ní. Ležela tam k němu přitulená, věděla, že takhle to má rád, když ho obejmeme kolem pasu a přitiskne se k němu. Říkal jí, že mu hřeje záda. Tak mu je hřála. Potom se jí zdálo, že se odtáhnul, opustila ho a schoulila se pod svojí přikrývkou. Vzápětí usnula. Vzbudila se po šesté a jeho ruku měla kolem sebe, jen tak, přehozenou. Byl to hezký pocit, probudit se v objetí. To už se tak dlouho nestalo ... Ani se nepohnula, aby to pouto trvalo co nejdéle. Chtěla, aby to objetí nepovolilo a aby se k němu mohla tulin a cítit jeho bezpečnou hrud', jak ji chrání ... Pohnula se, až když se on pohnul. Řekli si dobré ráno a on se jí svěřil, že by se s ní chtěl jenom tak pomazlit. Tak jako dřív, víš, Myško, jenom tak se tulin k sobě, když ty nemůžeš víc. Podívala se na něj a usmála se. Potom se ho zeptala, jestli to myslí vážně. On se k ní přitulil a potom ho hladila, hladila a laskala, on jí taky hladil a laskal. Hrál si s různými částmi jejího těla tak jako dřív, líbilo se jí to. Na oplátku si taky hrála s různými částmi jeho těla ... Myslela, že už zapomněla na ten pocit vzrušení. Jak to bylo dlouho ... Dva týdny, čtyři, pět ...? Čas neúprosně běží.

Potom odešla do koupelny a on zůstal v posteli, bylo jim krásně. Tak proč to nejde úplně normálně každý den, proč ten pocit bezpečí a jistoty, takové šťastné a klidné ráno, proč to asi nejde každý den?

Posadila se na posteli a rozhlédla se kolem sebe. Kryštof vedle ní funěl do polštáře a ze spaní se mračil, krabatil čelo a hlasitě funěl. Padla zpátky do polštáře. Přemítala, co prožila za poslední dobu. Vracela si zpět několik posledních hodin, co se s ní dělo? S ní asi nic, asi je v pořádku. Posadila se a podívala se na Kryštofa. Pořád se mračil a funěl, i ona se zamračila. Byl to sen? Podívala se do zdi a snažila se vybavit všechno co v tom snu prožila. Jak daleko to bylo od skutečnosti? Nijak výrazně se opravdu nelišil. Podívala se na Kryštofa. Ba jo, vlastně jedna věc tam byla navíc. Usmála se a pohládila Kryštofa po tváři.

„To bys mi přeci neudělal, vid' že ne?“ zeptala se potichu a shodila ze sebe peřinu. Pomalu vylezla z postele a šla pomalu k oknu. Odhrnula záclonu a zadívala se pod sebe. Byla tam spousta lidí, zase tam stepovali a přecházeli sem a tam, jedni stáli, jiní seděli. Nad'u upoutala postava opřená o čekací budku na autobus. Teď se zadívala pozorněji a strnula. Byla to žena. Byla černovlasá a byla ... v černém, dívala se směrem nahoru. Když Nad'u uviděla, zvedla ruku. Nad'a by klidně mohla odpřisáhnout, že na prstech měla prstýnky, nebyly to ledajaké prstýnky, byla to pravá bižuterie ...

ACH TA MLÁDEŽ

Zlata Zákoutská

(úryvek ze soutěžního příspěvku Řehečská slepice)

V neděli u piva přišlo zrovna na přetřes co se komu přihodilo. Jeden souseď poslouchal, pokyvoval hlavou a usmíval se. Potom trochu vychloubavě hodil "do placu", že jim se nic nestane, protože se všichni bojí jejich zlého psa, který by každého roztrhal na cucky. Takové důležité sdělení se ještě večer probíralo ve všech rodinách, takže druhý den ráno všechno věděla i celá parta kluků. Výrok, že oni, mládenci, se bojí, přilil oleje do ohně. Sešli se v noci, když rodiče usnuli.

Synovec onoho chvástavého souseda měl plán. Zlý Vořech ho dobře znal. Ocasem radostně zametl před boudou a zatím co si pochutnával na kosti, pracovali čtyři další mladíci v tichosti a ze všech sil. Noční tmou, jako přízraky, se přiblížili od stodoly se třemi žebříky. Dva vztyčili proti sobě jako štafle. Svázali je, třetím z boku zapřeli. nahoru připevnili prkno a celé monstrum opřeli jednou stranou

o výstupek nade dveřmi do chléva. Hospodářův synovec se zatím vmlouval do psí přízně. Drbal ho za ušima, hladil a pes, kterému se často pozornosti a vlídnosti nedostávalo, byl nočním laskáním přímo u vytržení a na vrcholu psího blaha. Když boudu umísťovali do téměř třímetrové výšky, dostal Vořech na rozloučenou ještě kus líbezně páchnoucího slepičího masa. Jako zloději se vykradli do sadu a přes ploty každý domů. Pes dojedl, olízl se a poznal, že je sám a něco je

v nepořádku. Při každém pohybu se bouda zakymácela. Nezvyklý a nepříjemný pocit. Báł se i štkat. Tiše kňučel a nakonec si opatrně lehl a usnul, asi strachy. Ráno, za smíchu celé vesnice (bůh ví, jak se to všichni tak časně dozvěděli?), sundával postižený hospodář svého zlého psa, který by každého roztrhal na cucky, za pomoci členů rodiny i s boudou, dolů.

V neděli raději do hospody nešel, ale další týden nebyla jeho příhoda pozapomenuta, takže posměchu neušel.

Hoši dospěli v hospodáře, na lumpárny už nebyl čas. Po létech, jednou v neděli ve staré hospodě, vzpomínali na své mládí a poprvé se lidé ve vsi dozvěděli, jak to tenkrát všechno bylo.

*Sdružení rodáků a přátel Řehče
si Vás dovoluje pozvat na kulturní program*

ŘEHČ V RYTMU STOLETÍ,

který se koná v budově bývalé
školy v Úlibicích
v sobotu 6.dubna 2002 od 13: 30 hodin.
V rámci odpoledne,
které bude zasvěceno historii, současnosti a
budoucnosti Řehče,
proběhne slavnostní vyhlášení 1.ročníku celostátní literární soutěže

ŘEHČSKÁ SLEPICE 2002.

P.S. Pokud se dozvíte o nějaké soutěži, možnosti publikování nebo jiné akci, která by mohla ostatní literáty zajímat, informujte mě a prostřednictvím Kobry i další členy. Přivítám i další literární práce, názory na kulturu i v širším slova smyslu a třeba i na Kobru samotnou.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 3.

Číslo 3.

Březen 2002.